

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

383 Kysymys. V. L. Olen lukenut kirjan "Jeesuksen salakoulu". Siinä selitetään Jeesuksen antamia opetuksia, miten pyrkii ylöspäin mietiskelyn avulla j. n. e. Mutta ensin alussa kehoitetaan pyrkijää asettumaan kansan kannalle ja Jeesuksen vertauksien henkeen syventyen luomaan itselleen tuon uskon hyvän kaikkivaltiaaseen voimaan. Nyt pyydän kysyä, millä tuo elävä usko on saatava. Olen kauan lukenut ja miettinyt Jeesuksen vertauksia, vaan en ole voinut luoda itselleni mitään elävää uskoa, jotta olisin voinut alkaa ponnistella ylöspäin, mikäli voimat riittävät.

Vastaus. Onko kysyjä huomannut, että tuo hyvä, jonka voimaan on uskottava, on löytyvä ihmistä itsestään, oman sielun syvyydestä? Jollemme sieltä sitä löydä, on sangen vaikea löytää sitä muualta. Mutta miten me sen sieltä löydämme? Tahtoisin tehdä kysyjälle vastakysymyksen: eikö teissä ole – eikö teissä koskaan ole ollut – mitään, joka omasta mielestänne on hyvää, totta, kaunista, oikeata, mutta jota kylmä maailma on noussut vastustamaan ja sortamaan? Varmaan te olette jotain semmoista itsestänne löytänyt! Se on hyvä, johon Jeesus kehottaa teitä uskomaan. Se on taivasten valtakunnan siemen. Se on teidän oma aarteenne.

(Tietäjä 1919 Tammikuu N:o 1, s. 26-27)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

384 Kysymys. M. K. Antanette jotain selvyttä kysymykseen, jota en itse voi ratkaista. Mistä johtuu, että kaikki hyvätkin, kaikki toisten parasta ja etua tarkottavat työni ja toimintani eivät saa koskaan mitään tunnustusta. Koskaan en tunne iloa lapsena, sisarena, puolisona ja äitinä. Sorto ja epäkiitollisuus, siinä jokapäiväinen toimintani palkka. Jos suuri kärsimykseni pilkistää joskus toisten ilmoille, saa sekin halveksumisen osakseen.

Vastaus. Te olette sielullisesti sillä kohdalla kehityksessänne, että voitte tulla jo toimeen ilman maailman tunnustusta. Sen läpi meidän kaikkien on kuljettava. Se tulee meille, sillä me olemme itse ennen olleet kylmiä ja kiittämättömiä. Hakekaamme nyt lohdutusta Mestarin jalkojen juuressa.

(Tietäjä 1919 Heinä-Elokuu N:o 7-8, s. 192)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

385 Kysymys A. K. Koskapa kerran tuonelasta palaaminen on mahdollista, miksikä Jeesus vertauksessaan “Rikas mies ja Latsarus” sanoo sieltä ei voitavan tulla, eikä suostunut rikkaan miehen pyyntöön päästä maan päälle edes niin jaloon työhön kuin muistuttamaan veljiä siitä vaivan tilasta, jossa itse oli. Ei Latsaruskaan saanut sitä palvelusta tehdä. Joskaan ei Latsarus voinut siirtyä vaivan tilaan, eikä rikas autuaitten tilaan, niin lisättiinhan jyrkkä kielto rikkaan pyyntöön Latsarusen tulosta maan päälle.

Vastaus. Tähän mieltäkiinnittävään kysymykseen olen seikkaperäisesti vastannut kirjassa “Mitä on kuolema?” sivuilla 204-212 ja täytyy minun tilan ahtauden takia viitata arv. kysyjää siihen.

368 kysymys. T. V. Lakkaavatko aineellistuneet ihmiset kokonaan olemasta, kun kaukaisessa tulevaisuudessa kaikki tulemme täydellisiksi mestareiksi, ettei enää tarvitse ruumistua?

Vastaus. Aineellistunut ihmiskunta lakkaa kerran olemasta, sentähden että maapallon elämä nykyisessä muodossaan kerran lakkaa. Useimmat ihmisyksilöt ovat arvatenkin silloin vapautuneet jälleensyntymisen pakosta, mutta ne, jotka eivät vielä ole kaikkia tarvittavia vihkimyksiä ottaneet, saavat odottaa uutta tilaisuutta uudella kiertotähdellä.

387 kysymys. V. L. Minulle on useasti povattu korteista ja ennustukset ovat usein tarkalleen toteutuneet. Minkä te näin ollen luulette olevan vaikuttamassa siinä, että korteista, niiden ollessa määrättyssä järjestyksessä, voidaan ennustaa?

Vastaus. Miten kortit “lankeavat”, riippuu tietysti sekotuksesta tai tavasta, millä niitä pakasta otetaan, siis sanalla sanoen povaajasta. Jos povaaja on psyykinen tai mediumistinen henkilö, syntyy hänen ali- eli astraalitajuntaansa kaikenlaisia kuvia, jotka koskevat henkilöä, jolle ennustetaan. Näitä kuvia hän saa fyysilliseen päivätajuntaansa korttien, kahvisumpin tai jonkun muun taikatempun avulla. Jos povaaja ei itsessään ole selvänäköisyyteen taipuva henkilö, ei hänen ennustamisellaan ole mitään arvoa.

388 kysymys. K. N. S. Eikö niissä uskonnoissa, joissa kielletään eläinten tappaminen ja lihan syöminen, ole koskaan toimitettu verisiä eläinuhreja? Eikö niissä maissa kotieläimiä pidetäkään n. k. maidon, villan y. m. talouden tarpeeksi?

Käytetäänkö hevosia y. m. ajojuhtia? Onko olemassa verrannollista tilastoa niiden maiden terveys- ja kuolevaisuussuhteista muihin maihin verraten?

Vastaus. Tietääkseni buddhanusko on ainoa eksoteerinen, julkinen uskonto, joka kieltää eläinten tappamisen yleisesti ja poikkeuksetta. Todellinen buddhalainen on ehdoton kasvisyöjä. Buddhalaiset eivät liioin uhraa eläimiä; kukkia vain "uhraavat" Buddhan muistoksi. Se joka matkustaa itämailla, saa kyllä nähdä monenlaisia eläimiäkin uhrattavan, mutta on huomattava, että Indiassa esim. ei ole mitään valtionuskontoa. Siellä henkevät joogit harjoittavat mietiskelyä yhtä vapaasti kuin Kali-jumalattaren pimeä palvelus saa vaatia ihmisuhreja. Buddhalaisia ei varsinaisesti olekaan Indiassa enää, ainoastaan Ceylonin saarella. Tibetissä, Kiinassa ja Japanissa sitä vastoin on buddhanoppi suuresti levinnyt alkuperäisempien uskontojen rinnalla. Kotieläimiä kyllä pidetään maidon vuoksi esim. ja työjuhtina, mutta buddhalaiset välttävät niiden teurastamisen, usein sangenkin farisealaisella tavalla (esim. metsään ajamalla tai myymällä). Tilastoja epäilemättä on – englantilaisten laatimina Indian oloista, – mutta en niitä tunne.

389 kysymys. K. N. S. Paavali on teltantekijä ja evankeliumin saarnaaja, mutta eikö tämä ollut hajamielisyyttä? Eikö "suutarin olisi pysyttävä lestissään"? Eikö sellaisen suuren opettajan kuin Paavalin olisi pitänyt pysyä yksinomaan henkisessä työssään? Eikö hänen opetuksensa ole ristiriitaisia, kun hän sanoo ruumiillisella työllään elättäneen itseänsä ja seuralaisiansa eikä kellekään kuormana olleensa ja toisaalta sanoo, että evankeliumin julistajan pitää evankeliumista elatuksensa saaman?

Vastaus. Muistakaamme, että Paavali oli uranuurtaja. Hän kyllä tiesi, mitä itse teki. Hän ehkei olisi vielä saanut elatustaan evankeliumin julistamisesta, mutta tahtoi silti lausua julki vakavan kantansa ja toivomuksensa tulevien apostolein ja profeetain varalle. Älkää liioin unohtako, että ajat ja olot muuttuvat. Tänään on toisin kuin Paavalin aikana. Nyt Paavali epäilemättä olisi suuri puhuja ja suuri kirjailija, matkustaisi paljon eikä ehtisi ajatellakaan ruumiillista työntekoa.

(Tietäjä 1919 Syyskuu N:o 9, s. 214-215)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

390 Kysymys. K. R. Allekirjottanut pyytää saada tietää, ketä Tietäjä tarkoittaa *Hänellä* kirjotuksessa "Viides Vihkimys". Mikä on hänen maallinen nimensä?

Vastaus. Esitelmässään „Viides Vihkimys“ Mrs. Besant tarkoittaa „Hänellä“ yleensä sitä ihmistä, joka on henkisessä kehityksessään saavuttanut mestariuden, mutta erikoisesti n. k. maailmanopettajaa eli boodhisatvaa, jota Mrs. Besant myös nimittää Kristukseksi.

391 Kysymys. V. T. Eikö olisi mahdollista pitää useampi viikkoiset teosofiset kurssit jossain rauhallisella maaseudulla? On kai paljon muitakin semmoisia yksinäisiä tien etsijöitä kuin minä, jotka haluaisivat tuntea saman tien kulkijoita.

Vastaus. Kesäkurssija on silloin tällöin pidetty, vuonna 1912 esim. kaukaisessa Karjalassa. Talviseen aikaan niitä varmaan olisi vaikea toimeenpanna maaseudulla. Mutta jääköön kysymys Teosofisen Seuran hallituksen huomioon. Allekirjottanut ei toistaiseksi luennoi ollenkaan.

392 Kysymys. H. L. Mitä tarkotetaan sanalla veljeys, joka on Teosofisen Seuran ensimmäinen ohjelmapykälä? Ainakin meillä Suomessa olen huomannut veljeyden olevan klikkiveljeyttä eikä mitään yleistä veljeyttä. Sanalla sanoen sivistyneitten veljeys on etualalla eikä yleinen. Kun kerran varotetaan Teosofista Seuraa pysymään erillään yhteishyvästä, onko tämä veljeys siis ulkopuolella ainemaailmaa huimaavissa korkeuksissa?

Vastaus. Veljeys on todella „huimaavassa korkeudessa“, sillä minkä nojalla ihmiset ovat veljiä? Yhdenvertaisuudenko nojalla? Kaukana siitä, sillä ihmiset eivät ole yhdenvertaisia. Se esim., joka voi tarttua miekkaan vaatiakseen itselleen jotain hyvää, ei tosiaanakaan ole yhdenvertainen sen kanssa, joka ei turvaudu väkivaltaan edes itseään puolustaakseen. Yhdenvertaisuuden nojalla ihmiset eivät ole veljiä, sillä erilaisia ja erikaltaisia ihmiset ovat sekä siveellisesti että älyllisesti ja ruumiillisesti. Mutta miksikä he sitten ovat veljiä? Teosofisesti katsoen sentähden, että jokaisessa piilee jumalallisen elämän siemen. Ihmiset ovat kaikki Jumalan lapsia – ja sentähden keskenään veljiä. Mitä Teosofiseen Seuraan tulee, on alusta saakka pidetty suotavana, että Seura pysyy ulkopuolella kaikkea politiikkaa eikä sekaannu riitoihin ja kamppailuihin tämän maailman hyvyksistä. Teosofisen Seuran veljeys on toteutettava jäsenten kesken. Ja sen veljeyden ensimmäinen, ehdoton vaatimus on: ole yhtä suvaitsevainen, ymmärtäväinen ja kunnioittavainen toisia jäseniä ja heidän mielipiteitään kohtaan kuin soisit, että he olisivat sinua kohtaan.